



Plan Spic & span

DEEL 2
IN DE LEER BIJ
EEN JAPANESE
OPRUIMGOEROE

Deze week deel twee van onze Schoonmaak Challenge. Waarin de van nature niet zo opgeruimde journalist Tamara Kloppe in de leer gaat bij een Japanse opruimgoeroe en voortaan haar kleding opvouwt als sushirolletjes. 'Dat scheelt driekwart in ruimte.'

Tekst: Tamara Kloppe. Fotografie: Peggy Janssen.

De Tijgermoeder kenden we al. Maar nu is er ook een Tijgerhuishoudcoach. Haar boek gaat niet over opvoeden, maar over opruimen met ferme hand. Het aantal spullen dat haar klanten weg hebben gedaan overstijgt makkelijk een miljoen. Zakken vol kleding, foto's, souvenirs en proefmonsters vonden het gat van de deur onder haar regie. Marie Kondo is een dertigjarige frêle Japanse met snoezige jurkjes en een dun stemmetje. In haar land is ze een fenomeen. Huisvrouwen vechten voor entreekaartjes voor haar lezingen en er zijn wereldwijd meer dan twee miljoen van haar boeken verkocht. Haar boek *Opgeruimd!* is nu ook in Nederland uitgekomen. Haar relaas gaat niet over het dagelijkse opruimen, maar over speciale-gebeurtenis-opruimen. Niks lafjes één hoekje per keer op orde brengen. Het is een klus die in één keer moet worden afgemaakt. Bergen documenten? Van Marie Kondo mogen we het wegmikken. Maar als het om de kastindeling gaat, zoekt ze het in de perfectie. Een van haar stokpaardjes: rol en vouw kleding als sushi (echt waar!).

KWESTIE VAN SLIM VOUWEN

Ik ben niet iemand die zich achter huisraad verschuilt, maar een gewone werkende moeder die de opruimklus telkens uitstelt. Koken, winkelen en naar de film gaan is leuker. Ik ben blijven hangen in gewoontegedrag van niet terugleggen, opstapelen en te weinig weggooien. De wildgroei aan plastic bakjes in de keukenkastjes negeer ik. In mijn kantoortje thuis tik ik gerust door terwijl ik tot mijn enkels in de tijdschriften zit. Mijn vriend is fotograaf en verzamelt onduidelijke snoertjes, camera-lenzen en sneakers. Sinds we een dochter hebben, is ons huis versloft tot een frutselkabinet met gummetjes, stiften, *Donald Duck*jes en duizend dingetjes uit surprise-eieren. Moedeloos kijk ik naar mijn huis. Waar te beginnen? Ik zal een maand lang

★
'LAAT ALLE KLEDING
EVEN DOOR JE
HANDEN GAAN.
WORD JE ER NIET
BLIJ VAN? WEG!'
★

een huishoudbewind voeren volgens de rigoureuze methode van de Japanse rotzooifluisteraar. Kom maar op met die tijgeraanpak! Op Pinterest zie ik foto's van haar fans. Zij hebben kasten als een bento box (Japanse maaltijdbox met vakjes, gevuld met kunstig opgemaakte heerlijkheden). Dat wil ik ook. Het begint met al je kleding bij elkaar leggen. Deel het op in categorieën, zoals bovenkleding (of onderkleding, ondergoed, sokken, tassen). Leg alles van één categorie op de vloer. Splits in subcategorieën: bloesjes, long sleeves, T-shirts en hemdjes. Laat elk kledingstuk even door je handen gaan. Word je er niet blij van? Weg! Ik kijk naar een plastic supermarkttas gevuld met afdankertjes. Marie Kondo vindt dat vast te weinig. Ik pak haar boek er nog eens bij. Degradeer geen kleding tot huispak, lees ik. En zo kom ik uit op anderhalve tas voor het kringloopcentrum. En nu het leuke deel: de Japanse vouwkunst. Elk kledingstuk moet een rechthoekje worden. Op YouTube toont de opruimgoeroe hoe dat in z'n werk gaat. Moeilijk is het niet. Vouw de lange zijden van het kledingstuk naar het midden om →



Yvette van Boven is
foodstylist en
kookboekenschrijfster.

★ *Hoe is het bij jou thuis?* 'Mijn keuken is m'n werkplaats. Het lijkt overvol, maar ik ben heel georganiseerd. Alles wat groot is - pannen, ovenschalen - hangt aan een enorm rek langs de hele wand van de keuken. Ik woon en werk in dezelfde ruimte, van 70 m². Daarin herberg ik ook nog een klein museum aan kookboeken. Ze staan in kasten in de slaapkamer en in stapels naast de bank. Als je klein woont met veel spullen, moet je vaak opruimen. Ik doe het zelfs een beetje hinderlijk. Dat ik zeg dat er opgeruimd moet worden en mijn man roept: 'Ik ben er nog mee bezig!' ★ *Tips voor overzicht in de keuken?* 'Wat ik veel gebruik zet ik in het zicht. Veel zit in glazen potten met etiketten erop, zoals bonen en bloem. Ik gebruik tweedehands olijpotten van de boerenmarkt op de Noordermarkt in Amsterdam. Belangrijk: een kast moet niet te diep zijn. Ik heb nu planken van twee potten diep. De achterste gebruik ik nauwelijks, omdat ik ze niet zie. In een nieuw huis wil ik planken van vijftien centimeter diep. Onder het aanrecht heb ik diepe lades. Eentje is voor alles met een gekke vorm. Staafmixer, pureeknijper, tostitang, alles ligt door elkaar. Maar als ik iets zoek met een rare vorm, weet ik waar het is.'